

לון „אנטה“, הודחה מירושת אביה, בעל „עץ הזית“

מאירי, עובדים בבית"ר, ואבי הסיק מזה שלא מגיע לי שום דבר בבית"ר. שלושת האחים, והבעל של אחותי, כולם עובדים בבית-החרושת. הם בעצם ניהלו אותו. יצי חק, הבכור, היה המנהל, יהושע עסק בייצור, וזלמן היה בצד הכימי. גם בעלה של היקווה עבד בבית-החרושת.

„אבא כנראה חשב בלבו, כי מאחר שאני לא קשורה לבית החרושת, או לא מגיע לי כלום בירושה, בכל מה שנוגע לבית-החרושת. את זה אני יכולה אולי להבין. את עץ-הזית העריכו ב-15 מיליון לירות. אבל לאבא היו גם אדמות בערך של 15 מיליון לירות. מדוע הוא לא השאיר לי את החלק שלי באדמות, שהן לא קשורות כלל לבית-החרושת? זה אני לא מבינה!“

על כך טוענת המישפחה, כי „למעשה לא השאיר חיים לייבוניץ שום ירושה שהיא. מלבד בתים שהיו שייכים לו, ושאת ערכם חילק בירושה בין כל הבנים, שותה-בשונה. כי, למעשה, את כל שאר רכושו העביר כבר מוזמן לידי הבנים.“ לעומת זאת קיבלה אנטה בירושה 20% מבית-דירות ברחוב הירקון 92, רבע מ-מניות חברת בייג, חברה שהיא בעצם בית-דירות, ורבע מחברת ברכת יעקב, שאף היא בית בתל-אביב. אנטה מעריכה את שיעור חלקה בבתים אלה בכחצי-מיליון לירות, אולם גם כסף זה אין היא יכולה לממש ללא הסכמת אחיה, המחזיקים בשאר המניות של חברות אלו.

לדברי המישפחה, יש הגיון בכל הפרשה. עץ הזית אמנם נשא את שמו של חיים לייבוניץ, משום כבוד אב, אך למעשה הוקם ונהל כל השנים עליידי האב והבנים ביחד. האב העביר את חלקו לידי הבנים כבר לפני שנים.

לאחר פתיחת צוואת אביה, ניסתה אנטה לבקש מאחיה סכומי-כסף, נוסף על מה שציווה לה אביה. האחים סירבו, „הם אמרו לי שהם לא רוצים לפגוע ברצון האחרון של אבא, והם לא ישנו כלום בצוואה.“ היא אומרת. כעת עומדת אנטה במו"מ מתקדם עם אחיה, למען ירכשו ממנה את חלקה בשלושת הבתים, כך שתוכל להפוך חלק זה לכסף מזומן.

יחסים טובים

ל בעדה של אנטה, מקס, יש דיעה משלו על כל הפרשה. „לייבוניץ כתב את הצוואה שלו בשנת 1969. אני לא יודע מדוע הוא כתב אותה כך, אבל ברור ש'אחר-כך הוא התחרט על מה שכתב. אבל יהודים מאמינים באמונות טפלות, אחת

השאייר לי כלום!

מאלו אומרת שאם משנים צוואה, זה מביא מזל רע, או לכן הוא לא שינה אותה.“ הצוואה של אביה לא הפכה את אנטה לרעבה ללחם. למרות שבעלה אינו עובד, הרי הסלון שלה מכניס לה כסף רב, אם כי לדבריה המצב הוא עכשיו רע. בתה דפנה נשואה לאדריכל מצלית, יורם רסקין, שני בניה האחרים, לומדים עדיין בתיכון. „אבל יש לי הרבה חובות.“ אמרה הש' בוע, „שאני אצליח להפטר מהם אם אקבל מהאחים שלי כסף, ואז אוכל לישון בשקט.“ למרות הכל, הרי היחסים, במיש' פחת לייבוניץ, לפחות הפורמליים בהם, טובים. לאחר שחיים לייבוניץ נפטר מצאו הבנים מיכתב, שלא היה קשור בצוואה, ובו פורטו הנחיות כיצד לקבור אותו, כא" שר ימות. אולם ברור כי לייבוניץ חשש שבעיקבות צוואתו תפרוץ מריבה בין יור' שיו, ולכן הוא פותח את המיכתב בבקשה, בציווי לצאצאים לשמור על שלום-בית בנייהם.

למרות שגושלה מהירושה, מכבדת אנטה את זכר אביה, ומחברת עליו בהערצה גלוי' ייה. תמונתו של לייבוניץ המנוח נמצאת על כוננית בחדר הארוחת-שלה, בדירתם המסוארת ברחוב מאנה בתל-אביב, ואילו בימם אלה עצמם עוסקה אנטה בסידור

ביקש ממני לחתום על מיסמך. אני לא זוכרת בדיוק מה היה במיסמך, אבל הוא אמר בערך שבחתימה על המיסמך הוא אני מסכימה לוותר על החלק שלי ברכ'ו, שו, אשר יגיע לי בירושה. היו לי אז דמעות בעיניים. לא רציתי לשאול את אבא מה פתאום הוא עושה לי את זה, כיוון שפחדתי להרגיז אותו. הוא היה יהודי זקן וחולה-לב, ואסור היה להרגיז אותו.“ וכך עשתה אנטה בערך מה שעשיו עשה בשעתו: מפני שהייתה רעבה לכסף, כמו שעשיו היה רעב לנוז' העדשים, היא יתרה — אם לא על הבכורה, לפחות על הירושה.

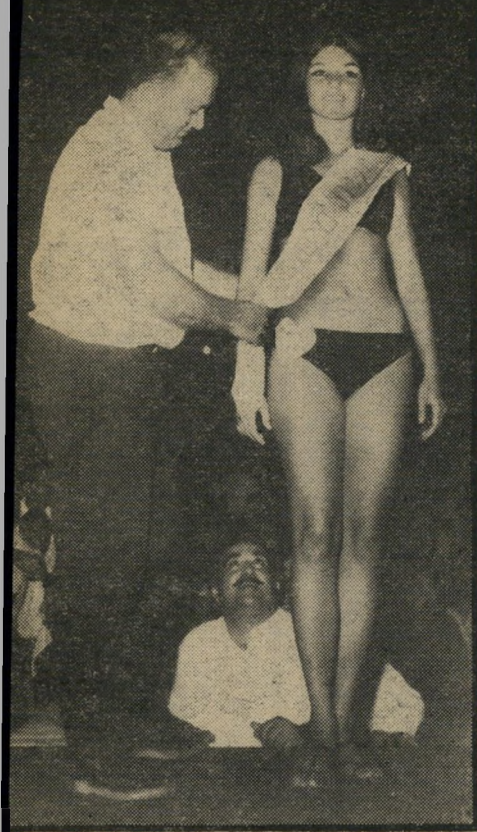
אנטה האם והסבתא הזוהרת, שמכוון היופי שלה הינו שם נירדף לזוהר, כלות יפהפיות ואופנה, היא סמל הטיפוח העצמי. על אלה מעידים האלגנטיות המדוקדקת שלה, שיערה הבלונדי, והופעתה, שאינה מרמזת כלל על 51 שנותיה.

לכל ידידיה של אנטה היה ברור כי היא עתידה לרשת מיליונים רבים מרכושו של אביה. איש לא העלה בדעתו כי חיים לייבוניץ יחליט אחרת.

„אני חושבת שאני יודעת איך זה קרה.“ אמרה השבוע אנטה, „האחים שלי, יצחק וזלמן יהושע, וכן בעלה של אחותי, נחמן

אנטה ובעלה מקס (במדים), מרימים כוס בעת הפגנת' שערך בשנת 1958, כאשר נישאה אנטה, לידם עומד חיים לייבוניץ חמיליונר.

האח זלמן לייבוניץ, אחד מבניו של התנשיין, אשר בידי' הם נשאר עיקר הרכוש של האימפריה ה' כלכלית המישפחתית של המיליונר וילדיו.

תמונתו של אביה באלבום מיוחד, בו שוכן במקום כבוד גם המיכתב האחרון של לייבוניץ.

„גם עם האחים שלי אני בסדר.“ מספרת אנטה, „אנחנו נפגשים כולנו כימעט כל שבוע, בדרך-כלל אצל אחותי, משום שלה יש וילה בהרצליה פיתוח.“

אשת החברה אנטה נויברט לייבוניץ, זוהרת, לבושה באלגנטיות קפ' דנית, מעצבת תסוקותיהן של מלכות היו' פי והמים ורבות מהכלות הישראליות.